

Ladění

Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. (2K 13,11)

Pořád se musí ladit a doladovat, zvláště strunné nástroje. Tomáš Najbrt říkává, že loutníci polovinu koncertu ladí a druhou půlku hrají na rozladěný nástroj. Ale neplatí to jen o loutnících, například Robert Křestán ladił svou mandolínu, i když už kapela Druhá tráva dávno začala hrát, a tak tak to stihl, než začal zpívat. A skvělý kytarista Pavel Skála dlouho ladił před koncertem všechny svoje kytary, ale stejně je během koncertu Bratří Ebenů průběžně znovu doladováł. A o smyčcovém orchestru ani nemluvě, před koncertem slyšíte změt' podivných a nekoordinovaných zvuků, až si říkáte, že není možné, aby se ti muzikanti vůbec někdy sladili a hráli čistě. Zkrátka struny nic nevydrží, pořád se rozladují, jako lidé.

Psychologie užívá termínu rozlada. Jde o krátkodobou změnu nálady člověka a z ní pramenící nespokojenost. Stačí nepříjemný rozhovor s šéfem nebo podřízeným. Objeví se nějaká reminiscence na minulost, třeba potkáte dávnou lásku, která vás opustila. Z ničeho nic vyvstane na mysli trapná asociace a z ní pramenící pocity křivdy nebo dávno zasuté výčitky svědomí. Zhlédnete člověka, který vás zklamal. Narazíte na své omezení zvládnout triviální úkoly, například neschopnost zapamatovat si docela běžný úkon atp. Člověk je mrzutý, rozladěný, ale dá se to docela dobře

řešit, stačí zase naladit. Často pomůže spánek, sprcha, zaběhat si, zahrát tenis, udělat si hezký večer s manželkou, pomodlit se, přečíst knížku...

Jako dítě jsem se divil, že nestačí nástroj naladit jednou provždy, ale brzy jsem pochopil, že to tak skutečně je. Pak jsem zase obdivoval schopné muzikanty, jak dovedou skvěle sladit kytaru, jak slyší, kdy nástroj konečně naladí, a jak jsou schopni točit knoflíky tam a sem, brnkat do strun, až začnou spokojeně hrát. Mně to tak dobře nikdy nešlo a nejde dodnes, takže jsem vzal zavděk elektronickou ladičkou. Vzal jsem si z toho ale ponaučení, že někomu jde ladění lépe, jinému méně, ale snažit se o to musí všichni.

Protože ani my křesťané nevystačíme s naladěním života jednou provždy. Při znovuzrození je to skvělý pocit, podobný tomu, když jsem si z obchodu přinesl novou kytaru, krásně voněla dřevem a lakem, měla i natažené nové struny, ty se ale musely naladit. Vzpomínám si, že mně hned dvě na první pokus praskly. Křesťan se musí učit křesťanský žít, musí správně znít, ale také se sladit s ohledem k ostatním křesťanům. A jak se společně žije, hraje, zpívá a slouží k Boží chvále, průběžně dochází k rozladování. To není ničí chyba, je to zákonitost psychická, sociální, možná biologická a zcela jistě duchovní. Jako křesťané ve společenství nesmíme být naivní a myslet si, že se stačí naladit jednou provždy. Rozlada je přirozená věc i mezi křesťany. Proto je důležité, abychom se jednotlivě i navzájem stále doladovávali.

Apoštol Pavel při závěrečném požehnání křesťanům do Korintu napsal: „Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“ Můžeme hodně udělat pro to, abychom byli radostnými křesťany. Radost není jen pocit, který buď přijde, nebo odejde, je třeba si připomínat skutečně důvody radosti a vděčnosti, nejen za spasení, ale třeba jen za to, že ještě žijeme, teče nám voda z kohoutku, máme co jíst atp. Nedostatky se projeví u každého z nás, ale nikdo se nenaladí, když si je bude stále dokola v pocitech méněcennosti připomínat, anebo když mu je budou druhí stále opakovat. Nedostatky je třeba průběžně napravovat a v tom si musíme pomáhat. Také povzbuzování jeden druhého, to je vůbec nejlepší cesta k vzájemnému sladění a jednomyslnosti v církvi. No a nakonec se snažme nalézt a znovu nacházet Boží pokoj a lásku, neboť pokoj a láska je pravým opakem rozlady.

Pořád se musí ladit a doladřovat, zvláště strunné nástroje, ale i tak to nebude nikdy dokonalé. To nás učí mimo jiné temperovaný klavír, který i přes pravidelné ladění nebude dokonale naladěn nikdy! Je naladěn jen zdánlivě, zvolit se musí vědomý kompromis, protože se ladí po půltónech. Správné ladění probíhá podle přesně vypočítaných kmitočtů tónů, což ale není možné uskutečnit při ladění klavíru. Proto se ladí na 12 půltónů v každé oktávě. A to platí i v životě obecně a samozřejmě i v církvi a v našem sboru. Nikdy nebudeme dokonale naladěni jeden na druhého, ale musíme udělat maximum pro to, abychom se vzájemně sžili. Zdá se, že nejen Duch svatý, ale i zdravý rozum nám v tom může pomoci, což je také dar od Hospodina.

Bronislav Matulík

Slavnost v Kralupech

Svědectví sestry Radky Howlett Koutské

V mé cestě za poznáním Boha hrály Kralupy a hlavně lidé v Kralupech velkou roli. V Kralupech jsem vyrostla v úžasné rodině, která vyznávala křesťanské hodnoty. Neměla osobní vztah s Bohem, ale o Bohu mne hodně naučila. Církev jsem znala hlavně z půlnočních mší kralupského katolického kostela, které v té době bývaly na Štědrý den odpoledne.

Na gymnáziu, kde jsem studovala, jsem poznala dva spolužáky, kteří osobně znali Pána Ježíše a šli po cestě víry. Byla to hlavně Martina Dolejší (dnes Beranová), vnučka sestry Hrubéšové a Michal Skrbek, který poznal Boha v Americe. Skrze ně jsem navštívila křesťanskou skupinku v Kralupech, kterou myslím vedl Martin Grohman, a také Vánoční besídku v Soukenické, kde mne oslovila hlavně láska lidí k sobě navzájem. Jak píše Jan 13,35: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“

V roce 1993 jsem odešla do Liberce studovat nejdříve jednoletou nástavbu Oděvnictví na střední textilní škole a následně jsem pokračovala na Technické univerzitě, textilní fakultě. Liberec v mé cestě za Bohem sehrál velkou roli. Na internátě jsem měla čas a chtěla jsem ho využít k tomu, že si konečně přečtu Bibli, kterou jsem dostala od své maminky. Moje spolužačka Lenka Zenklová žila upřímný vztah s Bohem a jeden večer, v úterý tomu bylo právě 25 let, si se mnou povídala do ranních hodin a na mé otázky vždy odpovídala slovy z Písma, což mi dávalo odpovědi na mé otázky. Například to bylo z Matouše 7,24–26: „Každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podobný muži, který postavil svůj dům na skále. Pak padl déšť,

přišly záplavy, strhly se vichřice a udeřily na ten dům, ale ten nespádl, protože byl založen na skále.“ Ten večer jsem se rozhodla plnit Kristova slova a důvěřovat mu a přijmout ho jako svého Spasitele. Bylo to však po tom, co se mne spolužačka 3× za večer zeptala, zda chci Ježíše Krista následovat a důvěřovat mu a přijmout ho jako svého Spasitele. Dodnes jsem jí vděčná za její vytrvalost. Tak začala má dosavadní dvacetipětiletá cesta s Bohem. Vstoupila jsem v Liberci do Jednoty bratrské, kde jsem byla 4. května 1995 také pokřtěná.

V roce 2000 jsem se vrátila po úspěšném ukončení školy do Kralup, kde jsem našla duchovní domov právě zde, v Církvi bratrské. Sbor tenkrát vedl vikář Karel Fáber a s manželkou Jitkou jsme byli velcí přátelé. Zapojila jsem se do služby mládeži a hrávala jsem zde na klávesy a později i na harmonium, kdy jste trpělivě snášeli mé chyby. Sestra Šimová mne tenkrát učila.

K bohoslužbám jsme se scházeli společně s Evangelickou církví, kterou vedla farářka Dana Rotkovská každých 14 dní. V té době, tedy přesněji v následujících 10 letech, se zde narodilo mnoho dětí. Fáberovi 2 děti, Váňovi 2 děti, Šimovi 2 děti, Eflerovi 2 a pak 3 děti. Konaly se také čtvrtetní biblické hodiny a čtvrtetní večerní skupinky u Fáberů a později u Šimů. Také to byly ranní modlitby se studenty na gymnáziu a páteční studentské křesťanské kavárny. V roce 2008, v listopadu, jsme slavili 80 let založení CB v Kralupech. V této době už tu nebyl Karel Fáber, který odjel sloužit s rodinou do Vsetína. Příležitostně k nám jezdil bratr Hofman z Neratovic. V roce 2008 se do Kralup také přistěhovali Jeff a Lisa Griffithovi se třemi dětmi, kteří už nám předtím pomáhali v kavárnách, a v roce 2008 jsme také uskutečnili společně poslední English camp. V roce 2005 vznikla nezisková organizace Betel v Kralupech a její zakladatelé, hlavně Veronika Tichá, nám také pomáhali v kavárnách a v práci s mládeží.

V roce 2007 jsem poznala svého budoucího muže a začala jsem více cestovat do Anglie, odkud pochází. V roce 2009 jsme měli v evangelickém kostele v Libčicích svatbu, kde nám mnozí z vás pomáhali. Nezapomenutelné jsou například kremrole a další zákusky sestry Synáčkové.

V roce 2010 jsme se s manželem odstěhovali do Prahy a začali navštěvovat Sbor církve Nové naděje, který v současnosti sídlí v Horních Počernicích. Je to anglicko-český sbor s názvem New Life.

Ted' nás však čeká s manželem nová životní kapitola. Stěhujeme se opět, tentokrát do Anglie, kde se nám, dá-li Bůh, narodí naše mnohými vymodlené dítě.

Díky těmto okolnostem si připomínám všechny ženy v Bibli, které mely dítě v pozdějším věku. Jedna z asi nejznámějších je Sára, která se stoletým Abrahamem v 90 letech porodila Izáka. A těchto 90 let, které čekala, si tu právě připomínáme. Proto bych Kralupům a sboru CB Kralupy chtěla popřát, aby tak jako Sáře v 90 letech začalo nové období života, kdy v Izáku bylo Abrahamovi zaslíbeno požehnání a rozmnožení jeho semene, aby stejně tak Kralupům nastala nová éra Božího požehnání a lid Boží Kralupský rostl v počtu a poznání Boha a svými životy dělal Pánu čest a radost.

Přeji vám podle Koloským 1,10–13: „Abyste stále nesli ovoce dobrých skutků a byli všemožně posilováni mocí Jeho slávy. Abyste mohli všechno trpělivě překonat a abyste s radostí děkovali Otci, který vám umožnil podíl na dědictví svatých ve světle. On nás vysvobodil z nadvlády temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna, v němž se nám dostalo vykoupení, totiž odpuštění hříchů.

Řečeno V Kralupech nad Vltavou 27. 1. 2019 u příležitosti 90. výročí založení práce sboru CB.

Radka Howlett Koutská

Byla ochotná k lidem a dobrosrdečná

Vzpomínka manžela na Jaroslavu Krausovou

Paní Jarmila Krausová se narodila 22. srpna 1942 v Praze, maminka jí ale zemřela, když jí byly necelé dva roky na tuberkulózu, takže ji vlastně nepoznala, a vychovávali ji babička s dědečkem z mamčininy strany.

V roce 1959 složila maturitu na jedenáctiletce a v roce 1964 promovala jako ekonom na Vysoké škole ekonomické v Praze. V témže roce se poprvé vdala, ale po necelých dvou letech se rozvedla s problematickým manželem. Od roku 1964 pracovala v podniku zahraničního obchodu Koopol jako referentka.

V roce 1967 se seznámila s manželem Milanem Krausem a svatbu měli v na konci téhož roku 22. prosince 1967 a pak spolu prožili 50 let ve šťastném manželství. V roce 1970 se jim narodila jejich dcera Helena a o tři roky později syn Martin. Každý z nich má dvě děti, takže se radovali ze čtyř vnoučat. A letos se vnučce Veronice narodil syn Matias, tedy pravnuček.

V Krista uvěřila spolu s manželem v roce 1976 na základě svědectví přátel Řezníčkových z Jižních Čech, navštěvovali Sbor Církve bratrské v Praze 1.

Byla ochotná k lidem a dobrosrdečná. Těšila ji práce na zahradě, ráda četla a studovala českou historii. Měla ráda křížovky a ruční práce. Studovala také jazyky, italštinu, francouzštinu, angličtinu a němčinu.

Od roku 2004 byla paní Jarmila Krausová ve starobním důchodu. Zemřela po těžké dlouhé nemoci a po zápalu plic v pátek 11. ledna 2019 v sedmdesáti šesti letech.

Milan Kraus

Silvestr v Třeboni

Bez sněhu, ale s radostí a vděčností

S několika mladými rodinami jsme se na poslední chvíli rozhodli, že letos vyrazíme na Silvestra na hory. Hory ale vystřídaly nížiny na jihu Čech. Ubytovali jsme se nedaleko vypuštěných rybníků, bez sněhu, ale i tak tam bylo hezky. Těžce dominovala naše skupinka osmi malých dětí, kterou čeká v následujících měsících rozšíření, takže jsme program přizpůsobili hlavně jim. Řekla bych, že i bez dovádění na saních a bobech byly děti nadšené.

Samotný silvestrovský večer jsme strávili procházkou na náměstí k rozsvícenému stromu s betlémem. Cestou jsme s dětmi zapálili prskavky a sem tam pozorovali předčasné ohňostroje. Později večer si pro nás Maty Šíma připravil program o radosti a vděčnosti v našich životech. Mohli jsme si tak uvědomit i události uplynulého

roku a děkovat za ně.

A co by to bylo za oslavu příchodu Nového roku bez připitku pod ohňostroji rozsvíceným nebem. Pravdou je, že u třeboňského penzionu byl ten zážitek o něco menší než ve sněhu po kolena, ale co nebylo letos, může být za rok!

Požehnaný rok 2019 vám všem!

Martina Caltová

Vše pro jeho slávu

Výběr z novoročního kázání Pavla Černého

Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. (Ko 3,17)

V Bibli nenajdeme předpisy a instrukce pro každou situaci života. Najdeme tam ale něco víc. Dnešní slovo nás vede k tomu, abychom vše, co mluvíme a co děláme, konali ve jménu Pána Ježíše.

Jméno Kristovo nás přímo povznáší tímto principem. Být křesťanem – nosit na sobě jméno Ježíš od svého křtu, je úžasným a velkým závazkem. Nic už není v životě tak malé a bezvýznamné, abychom se nesnažili jednat a říkat to, co by říkal Ježíš, a dělat to, co by v naší situaci dělal ON. Někdo by to mohl pochopit naprosto špatně a snažit se napodobovat Krista jen v jeho službě, v modlitbě, v pomoci druhým. Pozor, Pán Ježíš nežil na tomto světě jako nějaká éterická duchovní bytost, která se téměř nedotýká země! On zde žil jako člověk, musel jíst a pít, musel pracovat v Josefově tesařské dílně, musel také odpočívat a spát. Chodil na svatby a večere do domů lidí, jako byl např. opovrhovaný celník Zacheus. Někdy byl zklamán druhými, jindy se rozzlobil na ty, kteří znesvěcovali chrám – dům jeho Otce, nebo odháněli od něj děti. Někdy plakal a jindy se radoval. Slzy i radost mohou být k Boží slávě. Někdy odpočíval v Betánii, v domě Marie, Marty a Lazara.

Dnešní slovo nás nevede k tomu, abychom byli předuchovnělí, abychom vedli pomazané řeči a chodili jakoby už s jednou nohou v nebi. V 1K 10,31 apoštol zdůrazňuje: Ať tedy jíte či pijete, či cokoli jiného děláte, všechno čiňte k slávě Boží. To znamená, když sednete s rodinou či s přáteli ke společnému stolu, vděčně jezte k Boží slávě. Jestli pracujete v obchodě, prodávejte poctivě, jestli pracujete ve zdravotnictví, dotýkejte se druhých lidí jako těch, kteří v sobě nosí Boží obraz. Jestli pracujete v nějakém úřadě, nebo učíte ve škole, jednejte s druhými ve jménu Ježíše Krista k Boží slávě. V Bibli je možné najít také Boží humor. Bez humoru je život velmi těžký. Humor potřebují naše rodiny, zaměstnání, ale i církve. Jaké by to bylo, kdybychom se nezasmáli nad různými životními situacemi. Ať je ale náš humor citlivý k druhým lidem, aby neurážel a neponižoval druhé.

V našem životě potřebujeme harmonii mezi tím, co věříme, a tím, co říkáme a žijeme. Není dobré rozdělovat všední a sváteční! Neděli dát Bohu, ale všední den si nechat pro sebe a žít jako světák. Náš novoroční verš z Písma musíme číst v souvislosti s dobou Pána Ježíše. Pán Ježíš byl vychován ve zbožné židovské rodině, chodil do chrámu i do synagogy a nepochybně mu bylo naprosto samozřejmé vzdávat za vše Bohu dík – během dne mnohokrát vyslovovat tzv. berachu – žehnání (po probuzení, po snídani, při odchodu do práce, po práci, po příchodu domů, při různých setkáních). Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými... jindy žehnal chléb a kalich – např. při ustanovení Večeře Páně. Věřící žid měl během dne povědět až 100 takových berachot – požehnání denně. To má hluboký význam! Když člověk dobrořečí a žehná, tak nemůže nadávat a ubližovat druhým. Náš novoroční

verš je přesně z této souvislosti. Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, vše činite ve jménu Pána Ježíše a skrze něj děkujte Bohu Otci. Jasně tam je napsáno vše (pan, panta), nejen něco, ale vše! Toto uplatnit, to znamená duchovní obnovu člověka.

Novoroční text nás vede k hlubšímu společenství s Bohem. Jestli něco nemohu dělat ve jménu Pána Ježíše, tak to asi nemám dělat vůbec. Je dobré se ptát, zda za to, co jsem řekl a co jsem udělal, mohu vzdávat díky. Vzdávat díky Bohu – to je to, co nás má provázet ve slovech i činech. Být

vděčný a skrze Ježíše děkovat Bohu Otci. Ano, k Pánu Bohu můžeme jít se vším, co nás trápí, tíží, čeho se obáváme, přimlouvát se za druhé... ale to není vše. Nesmíme zapomenout děkovat, chválit, vyvyšovat... dárce života – svého Stvořitele, Pána Boha, který připravil naši spásu a přišel v Kristu na tuto zem... Mohu ve jménu Pána Ježíše mluvit a žít k jeho slávě? Toto uvažování nám pomůže více, než kdybychom měli na všechno zákon, předpis, směrnici. Celý Starý i Nový zákon trvají na tom, že náš vztah k Bohu zahrnuje a kontroluje celý náš život a nejen okamžiky, které někdy popisujeme jako náboženské v úzkém slova smyslu. Vede nás to od pokrytectví ke stálému odevzdávání života Kristu.

Ve jménu Pána Ježíše a k Boží slávě můžeme druhé povzbuzovat, můžeme také zdravě kritizovat, dokonce můžeme i něco vytknout a napomenout. Ve jménu Pána Ježíše můžeme konat své každodenní a všední práce (uklízet, vařit, prát, opravovat to, co je třeba), můžeme pracovat v zaměstnání, sloužit společně s církví, ale také odpočívat. Funguje to ale i obráceně! Pokud budeme mluvit a konat ve jménu Pána Ježíše, tak zjistíme, že jsou věci, které člověk ve jménu Pána Ježíše říkat a dělat nemůže, a až když si to uvědomí, tak je svého života odstraní. Ve jménu Pána Ježíše nelze někoho pomluvit, někomu stále nadávat, nelze někomu ubližovat, někoho deptat, nelze v zaměstnání podvádět. Ve jménu Pána Ježíše nemůžeme druhé šidit, být líní a neochotní, když je třeba druhému pomoci a nadlehčit jeho břemeno. V novém roce nám toto slovo z Písma může být velkou pomocí, abychom žili v harmonii se zjevením Pána Ježíše Krista.

Kladme si otázky nad svými slovy a činy. Mohu se ve svých slovech a ve svých činech identifikovat s tím, jehož jméno na sobě od svého křtu nosím? A stará a stále aktuální otázka všech učedníků Pána Ježíše: Co by On dělal na mém místě? Tento přístup je zcela odlišný od zákonictví, které ústí do sporů kolem aplikací. Podle svých obdarování a svých hřiven mluvm a konejme to, co není v protikladu k Ježíšovu jménu a děkování Bohu. Ať je vše v našem životě k Boží slávě!

Pavel Černý

Boží slovo na cestu

Biblické verše pro rok 2019

Sbor

A tak jakou mám naději, Panovníku? Moje očekávání se upíná jen k tobě.
(Žalm 39,8)

Staršovstvo

Amen, amen, pravím vám, kdo zachovává mé slovo, nezemře navěky. (Jan 8,51)

Besídka a náboženství

Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. (Žalm 37,5)

Dorost

Žijte z moci Božího Ducha a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. (Galatským 5,16)

Awana

Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně. Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst. (Žalm 105,4–5)

Maminky

Království Boží nezáleží v slovech, nýbrž v moci. (1. Korintským 4,20)

Nestárnoucí generace

Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě. Bůh je naše spása.
(Žalm 68,20)

Hudebníci a zpěváci

Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech. (Izajáš 43,21)

Skupinky

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám. (Jan 14,27)

Hospodářská rada

Podříďte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás. (Jakub 4,7)

Diakonie

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Já tě vyučuji tomu, co je ku prospěchu, uvádím tě na cestu, po níž půjdeš. (Izajáš 48,17)

Samaří

Já však pro tvé hojné milosrdenství smím přicházet do tvého domu, smím se klanět před tvým svatým chrámem ve tvé bázni. "(Žalm 5,8)

Stanice Kralupy

Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! (Efezským 2,4–5)

Rada stanice Kralupy

Nebud' mi tím, kdo děsí. Tys mé útočiště v neblahý den. (Jeremiáš 17,17)

Besídka Kralupy

Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. (Jan 14,1)

Stanice Neveklov

Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. (Židům 4,16)

Rada stanice Neveklov

Pozvedněte s dlaněmi i srdce k Bohu na nebesích. (Pláč 3,41)

Skupinka Neveklov

Jako ptáci, kteří obletují hnízda, tak bude Hospodin zástupů štítem Jeruzalému, zaštití a vysvobodí, ušetří a vyprostí. (Izajáš 31,5)

Služba v nemocnici

Probud' se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus. (Efezským 5,14)

Royal Rangers

Ty věrnému osvědčuješ věrnost, muži dokonalému svou dokonalost, ryzímu svou ryzost osvědčuješ, s neupřímným se však pouštíš do zápasu. (Žalm 18,26–27)

Nový pohled na Boha

Mateřská rubrika aneb mami, povídej...

Když se z ženy stane matka, otočí se jí svět vzhůru nohama. Věci, které považovala za samozřejmé, jsou najednou vzácné, a věci, o kterých neměla ani ponětí, se stávají běžnou součástí života. Na několik let se z „já“ stane „my“. A je to jiné „my“ než manželé, kdy se ze dvou stalo jedno. Tohle je „já na dvě části“, kdy se z jednoho stanou dva a ta menší část se batolí kolem mě.

Také v duchovním životě je to jiné. Už si nemůžu v klidu sednout k Bibli a plně se soustředit na Boha. Je to pracně vydo-bytý čas a délka není nikdy jistá. A i když se snažím soustředit, část mé mysli je stále s dítětem. Ale vnímám to jako možnost vidět Boha z jiného úhlu. Ted' ho nevidím tolik jako spasitele a partnera, ale jako stvořitele a ochránce. Je to neuvěřitelné, že se můžeme podílet spolu s Ním na stvoření nového člověka. Že jako matka můžu prožívat a pozorovat, jak se z nepatrných buněk stane miminko a z mi-

minka postupně dospělý člověk. Je to dar a já se nestačím divit, jak Bůh naše tělo stvořil dokonale a jak rosteme a vyvíjíme se.

Druhý pohled na Boha je jako na ochránce. Matky mají schopnost vidět hned katastrofické scénáře. Dítě trochu škobrtne a matka hned vidí zlámaná žebra. Díky Bohu, že nás od takových scénářů chrání a učí mě se za dítě modlit.

Být matkou je úžasný dar (i když občas náročný) a jsem Bohu vděčná, že nám Bědu svěřil.

Anna Němečková

Před volbou nového staršovstva

Povzbuzení k modlitbám a k rozhodování

Milí bratři a sestry, chce se mi říci spolubratři a spolusestry, protože společnými silami vytváříme tento náš soukenický sbor. Téměř měsíc už žijeme v novém roce a před námi je řada práce a nových úkolů a jen na nás záleží, jak se k tomu postavíme. To, nad čím se chci zamyslet já a přizvat vás všechny, kteří tuto úvahu budete číst, je příprava a volba nového staršovstva, která nás čeká ke konci března.

Dovoluji si vás oslovit z pohledu ženy, starší a zároveň členky volební komise. Každá životní zkušenost člověka někam posune, obohatí, někdy zklame, ale určitě poučí. Tím chci říci, že léta strávená ve staršovstvu mně v mnohém otevřela oči, a já jsem mohla vidět, kolik je třeba práce a úsilí mnoha lidí, aby náš sbor fungoval. Ráda bych všem lidem poděkovala za jejich práci, službu, za modlitby. Je mnoho těch, kterým skončí pracovní doba a mohli by odpočívat, věnovat se svým koníčkům, rodině, ale oni si najdou čas pro službu ve sboru pro mě i tebe, pro našeho Pána Ježíše.

Práce s lidmi a pro lidi, i když křesťany, není jednoduchá, ale Bůh nám neslibil lehký a jednoduchý život, ale nabídnul nám úžasnou odměnu v nebesích – život věčný. Není to dostatečná motivace k tomu, abychom se nechali pozvat do služby? Do služby pro našeho Pána a Spasitele, a tím do služby v našem sboru.

Vím, že práce ve sboru je hodně, určitě si každý může najít své místo, kde bude cítit uplatnění. Ráda bych vás vyzvala k tomu, abyste znovu zvážili, abyste se znovu modlili o to, zda by nebylo vaše místo právě ve službě staršovstva.

Mnohé z vás jsme oslovili, mnozí jste se již pro svou službu rozhodli, ale prosím vás, kteří váháte, ale rádi byste přiložili ruku k Božímu dílu, odvažte se udělat ten krok a vyjít do služby. Všichni občas něco kritizujeme, víme, že jde udělat věci jinak, někdy i opravdu lépe. Zkuste něco změnit, v něčem poradit, být užitečný, Pán Bůh se nás nebude ptát jen, co jsme udělali, ale také co jsme neudělali. Práce je mnoho, ale dělníků málo, na Božím díle nebude nikdy přebytek dělníků. Těším se na vás.

„Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky.“ (Ef 2,10)

Marie Wagnerová, členka volební komise

Valentýn v Soukenické

Aneb rande ve třech ve čtvrtek 14. února 2019 v 18.00 hodin

Srdečně zveme všechny, kteří mají chuť udělat něco pěkného pro svůj vztah k partnerovi a společně i k Bohu, na valentýnský večer u nás v Soukenické.

Ve čtvrtek 14. 2. v 18.00 jste srdečně zváni do Velkého klubu na večer plný dobrot – dobrých slov, dobrých lidí i dobrého jídla.

Prosíme, potvrďte nám svoji účast nejpozději do pondělka 11. 2. 2019 na email: jana.matulikova@cb.cz

Jana Matulíková a Petra Veselá

únor
březen
2019

v Dobročinné kavárně Cesta domů, Soukenická 15,
Praha 1, vždy ve čtvrtek od 18 hodin

www.klubsamari.cz

vstupné dobrovolné

21.2. Nevěstka Raab

Proč se ocitla v Bibli
a o čem vlastně je její příběh?
Přednáška Jana Fingerlanda s diskusí.

7.3. Večer s Lucí Vopálenskou

Rozhovor s redaktorkou Českého
rozhlasu nad aktuálními
lidskoprávními tématy.

21.3. Jak vzniká náboženství?

S religionistou Zdeňkem Vojtíškem
o vzniku a dynamice náboženských
společenství na příkladu stoletého
vývoje Hnutí Grálu.

pořadatel:
Sbor
Církve bratrské
v Praze 1

ve spolupráci
s domácím
hospicem:

podpořeno granty:

mediální
partneři:

Ekumenické sousedské setkání

Historicky první setkání dvou sborů ve čtvrtek 24. ledna 2019

Sešly se hned dva důvody, proč se ekumenicky sejít. Každým rokem se v lednu pořádá Týden modliteb za jednotu křesťanů, který chce vyburcovat křesťany jednotlivých církví, aby vykoukli za hranice svého sboru, své církve, své tradice a zvyků a v otevřenosti se setkali s *jinakostí* lidí vyznávajících *stejného* Boha. Letošní program připravili křesťané z Indonésie.

Ten druhý, a zdá se mi, že závažnější důvod, proč se ekumenicky sejít, je sousedský. Mezi modlitebnou Církve bratrské a farou Českobratrské církve evangelické je sotva patnáct metrů a okolo bloku se pěšky dostanete od modlitebny ke kostelu za pět minut. A přitom o sobě víme málo, téměř se neznáme. Skoro se chce říci, že je to ostuda.

Od čtvrtka 24. ledna to možná bude jinak. Sešli jsme se ve sborovém sále v Klimentské 18, celkem asi dvacet pět účastníků různého věku. Nejdříve jsme si připomněli, že naším indonéským sestrám a bratrům záleží na tématu spravedlnosti, které se dobře rozezní při čtení knihy prorok Ámose. Po té jsme krátce připomněli historii obou církví a někteří účastníci přidali i osobní svědectví o tom, jak přišli z jedné církve do druhé či naopak. V závěru jsme pak přemýšleli o podobě možné budoucí spolupráce nejen mezi sbory, ale i o úkolech vzhledem k části města, do které jsme postaveni. A bylo to povídání nadějně. Díky Bohu za tento večer.

David Balcar, farář ČCE

Informace ze staršovstva

Sborová dovolená – staršovstvo projednalo možnosti konání sborové dovolené v roce 2020.

Advent, Vánoce, Silvestr a Nový rok – staršovstvo zhodnotilo programy na konci a přelomu roku. Osvědčily se nové formy, je na co navazovat a velké množství kladných ohlasů měla zvláště dětská vánoční slavnost.

Žádost Kostnické jednoty a Křesťanského terapeutického centra – Sdružení evangelických křesťanů, z. s., a Křesťanské terapeutické centrum požádaly o souhlas vlastníka nemovitosti s umístěním sídla spolků, staršovstvo našeho sboru s tím souhlasí.

Výroční členské shromáždění – staršovstvo určilo termín: 24. 3. 2019.

Setkání se staršovstvem ruský mluvícího sboru – staršovstva prodiskutovala vzájemné soužití a užívání prostor včetně definování pravidelného týdenního programu.

Společná shromáždění – zaznělo pozvání na velikonoční ráno na Letné 21. 4. a staršovstva se shodla na uspořádání společné bohoslužby na Letnice 9. 6. 2019.

Rozpis služeb – staršovstvo projednalo a schválilo rozpis služeb na únor a březen.

Neveklov – vikář Tomáš Trávníček informoval o bohatém adventním a vánočním programu na stanici, konkrétně o výstavě a tvoření betlémů, což je již v Neveklově tradicí, velký zájem vzbudil program pro děti s vyprávěním bratra Pospíchala. Dále informoval o přípravě jarního programu pro ZŠ Neveklov s A Rocha s kazatelem Pavlem Světlíkem, pokračuje práce v nemocnici v Benešově.

Kralupy – kazatel Radislav Novotný informoval o ekumenickém shromáždění z 20. 1. a vánočním setkání ve Staré Boleslavi.

Kalendář akcí – 1. až 3. 2. (Dorostový výlet); 14. 02. (Program pro páry v rámci Národního týdne manželství na Valentýna; 24. 3. (Sborový den a výroční členské shromáždění s volbou staršovstva)

Domácí škola – požádala o umožnění Akademie v sobotu 27. dubna, staršovstvo souhlasí.

Konference CB 2019 – Sbor CB v Praze 5 na Smíchově vznesl dotaz, zda je možno v Soukenické uspořádat konferenční bohoslužbu v pátek 17. 5. večer, staršovstvo souhlasí.

Dovolená kazatelů – Radislav Novotný od 25. 2. do 2. 3., Bronislav Matulík od 16. 2. do 24. 2. 2019.

Příští staršovstvo – v úterý 5. 2. 2019 od 19.30 hodin.

NAROZENINY V ÚNORU

Němeček Jan, ml.	1. 2.
Slabá Miluše	1. 2.
Pečenka Jiří	2. 2.
Václavík Milan	7. 2.
Novotná Lenka	10. 2.
Dolejší Daniel	12. 2.
Kaprálová Petra	12. 2.
Klímová Michaela	14. 2.
Melichar Bořivoj	14. 2.
Vernerová Jana	15. 2.
Kučera Miroslav	18. 2.
Beranová Šárka	20. 2.
Cerman Martin	23. 2.
Griffith Lisa	27. 2.

Mimořádná shromáždění

Valentýn – na čtvrtek 14. února 2019 od 18 hodin připravujeme setkání pro páry. Včas se přihlaste, abyste oprášili své vztahy, obnovili své vztahy a prožili spolu pěkný večer.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXIX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>